

EEN SNERTWEEKEND

Blijspel in twee bedrijven

door

MARIJKE CROMVLIET

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN SNERTWEEKEND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIJKE CROMVLIET** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Lotte Kamminga - alleenstaande vrouw, hulpbehoevend, maar positief, zelfstandig en keurig

Floor Nagtegaal - verpleeghulp. Wit pak met lange broek. Aanvankelijk een dienstklopper, maar buiten diensttijd een schat van een mens

Bep Klep - overbuurvrouw. Een ratel, niet snugger, maar met een gouden hart

Corrie Kwast - alias Kees Kwast, huisschilder. Witte, met verf bevlekte overall, grote snor. Man. Grote alpinomuts verbergt weelderige haardos. Spreekt soms als man(bromt) soms als een vrouw (piept). In het verloop van het spel, mag de speelster zelf uitmaken wanneer zij het gemakkelijkst hoog en laag spreekt. Wil zich bewijzen als schilder, doet uiterste best. Weer geen raad met confronterende situaties

Pien Pen - projectieleider. Mantelzorgleidster. Droge kantoortut. Knot, bril stijf geknepen mond. Laat zich niet van de wijs brengen

Miep de Pieper - voorzitter ijsclub. Voortvarende regelricht. Weet zich overal uit te redden. Robuust gekleed

Greetje - schaatsenrijdster. Overbezorgd ijsclublid. Een angstig, onzeker type. Zit gauw ergens over in de war en laat dit beeldend blijken. Gauw betraande ogen

Maartje April - verslaggeefster. Sensatiebeluste verslaggeefster van de plaatselijke krant. Vrijpostig. Slonzig type

DECOR:

Gezellige moderne huiskamer met centraal het bankstel. Telefoon op bijzettafel. Rechts buitendeur en raam. Links: Deur naar overige vertrekken. Achterwand: Bergmeubel, raam met uitzicht op polder met sloten. De twee deuren staan recht tegenover elkaar i.v.m. rolstoelgebruik. Veel loopruimte.

EERSTE BEDRIJF

Lotte van rechts in opvouwbare rolstoel. Plaid op de benen. Gekleed in lange broek, trui en lange wintermantel. Rechterarm in het gips.

Floor: *(van rechts. In wit pak met lange broek, rijdt Lotte. Opbeurend)*
Gaat het, mevrouw Kamminga?

Lotte: *(stuurt en laveert)* Ja hoor! Het gaat prima! We kunnen overal langs.

Floor: Mooi zo. Het zal best wennen, op den duur.

Lotte: Doe de deur maar niet in het slot, anders moet ik telkens naar de bel, als er bezoek komt.

Floor: *(zet de deur kleine kier)* Zo goed, mevrouw?

Lotte: Ja, dank je wel.

Floor: Mag ik mij even voorstellen: ik ben Floor Nagtegaal, van de ambulancedienst. Zal ik u naar het raam rijden? Dan kan u naar buiten kijken.

Lotte: Wacht nog maar even. Eerst eens rondkijken. *(kijkt rond)* Ik dacht, dat mijn kamer groter was!

Floor: Dat lijkt maar zo. Doordat de ziekenkamers zo groot zijn.

Lotte: *(rijdt rond)* Oh! Er staan bloemen! Kijk eens, wat mooi! *(leest kaartje)* Welkom thuis. Prettig weekend. Bep Klep. Wat aardig van Bep! Zij is mijn overbuurvrouw.

Floor: Bep Klep, wat een grappige naam! Het ze écht zo?

Lotte: Natuurlijk niet. Officiëel heeft ze: *(langzaam en nadrukkelijk)* Elisabeth Eikelenboom van Zwaardenmaker-Steinenburg.

Floor: Wat een deftige dame moet dat zijn! Het is een hele mond vol.

Lotte: Dat vindt iedereen. Ze kan ook haar mondje wel roeren, hoor!
Vandaar: Bep Klep.

Floor: U woont hier mooi!

Lotte: Vindt u?

Floor: Ja. Dat uitzicht op die wijde polder, met al die sloten!
Schitterend!

Lotte: Och, soms is het een beetje saai. Ik zie weinig mensen. Wel veel koeien. Alleen in de zomer.

Floor: Nu ligt er overal ijs. Het is wel twintig centimeter dik! Ik zie schaatsenrijders! Helemaal in de verte!

Lotte: Nee toch? *(naderbij)* Ja, warempel!

Floor: *(zit op haar gemak)* Heeft u lang in het ziekenhuis gelegen?

Lotte: Drie weken. Ik had mijn heup gebroken. En mijn arm.

Floor: Hoe kwam dat zo?

Lotte: Ik stond het raam te zemen. Op de kleine trap. In de hoogte kon

ik er net niet bij. Ik rekte en rekte... Pats. Daar lag ik.

Floor: (*bestraffend*) U moet niet meer op een trap klimmen. Daar bent u veel te oud voor.

Lotte: (*verontwaardigd*) Oud? De duvel is oud. Ik ben pas zestig hoor! Ik fiets en trim en ik zwem. Volgende zeembeurt neem ik de ladder, dat wel.

Floor: Voorlopig is het afgelopen met die circustoeren. We gaan het rustig aan doen. (*Lotte werpt de plaid van haar schoot, vouwt hem een beetje op. Wil opstaan uit de rolstoel*) Pas op! U gaat toch niet uit?

Lotte: Ik ga niet uit. Maar mijn mantel wel! (*sjort ongeduldig aan de mantel*)

Floor: (*helpt*) Kalm aan. Ik help u even. (*gooit de mantel op een stoel, waar die van afvalt*) Wees maar blij, dat u weer thuis bent. Een ziekenhuis is ook niet alles.

Lotte: Dat viel vies tegen. Een ijzeren regiem! Dat is het!

Floor: (*lachend*) Is het zo bar en boos?

Lotte: Voor mij wel. Ik had een prettig leven. Ik at en dronk, wanneer ik daar behoefte aan had. Ik ging naar bed en stond op als ik zin had. Daar lopen ze 's morgens om half zes al te klepperen.

Floor: Klepperen? Waarmee?

Lotte: Overal mee. Met karren, met deuren, met ijzeren etensborden. Met deksels van Po's. Die laten ze uit hun handen vallen. Op die harde tegelvloer. Ze laten ze nog na rinkelen ook. Dat doen ze expres! Weet je, waarom?

Floor: Ik kan me er niets bij voorstellen.

Lotte: Dan zijn de patiënten meteen wakker.

Floor: Ze hebben het reuze druk hoor, vooral 's morgens.

Lotte: (*voortgaand op dezelfde toon*) Daarna rang! Thermometer erin, ontbijt voor je neus. Het liefste allebei tegelijk. Van boven en van onderen erin.

Floor: (*lachend*) Wat een lastposten toch, die zusters!

Lotte: Het gaat de hele dag door: fruit, pillen, prikken, foto's...

Floor: Het is om u beter te maken.

Lotte: (*droogkomisch*) Nou ja, dat is dan ook het enige.

Floor: (*horloge*) Ook hier heeft u nog hulp nodig. Waar zijn de papieren van het ziekenhuis?

Lotte: Papieren? (*zoekt in weekendtas op schoot*) Wie heeft in vredesnaam die tas ingepakt. Het voornaamste zit onderin. (*moppert*) Kom ik thuis, kan ik niks vinden. (*kiept de tas om op de bank*)

Floor: Dat doen wij niet expres. De familie moet het verder maar

uitzoeken. Krijgt u nog familiebezoek?

Lotte: Niet, dat ik weet. Ze wonen allemaal in Australië.

Floor: Ik heb ze gevonden.

Lotte: Mijn familie?

Floor: Nee, de papieren. Ik bel even de mantelzorg (G.S.M.). Met Floor Nagtegaal. Ik ben hier bij mevrouw Kamminga. Zij is net thuisgekomen uit het ziekenhuis. Ze heeft een nieuwe arm en een gebroken heup.

Lotte: Anders om!

Floor: Ze staan anders om. Mevrouw moet volledige hulp hebben... Ja, het is weekend, dat ligt niet aan haar. Ik denk, dat ik met Kamminga. (*ongeduldig*) Nee. Ik zeg niet, dat ik er met de kam in ga! Zij moet eerst een fysiotherapeut!

Lotte: Een vieze therapeut? Die wil ik niet. Ik wil er één die zindelijk is.

Floor: (*uitgetelefoneerd*) Mevrouw Kamminga. U bent nu bij de mantelzorg...

Lotte: (*smalend*) O ja? Kijk eens, hoe mijn mooie nieuwe mantel erbij ligt! Noem je dat zorg? Neergesmeten als een vod!

Floor: Heeft u verder nog aanmerkingen?

Lotte: Ja. Over het ziekenhuis.

Floor: Alweer?

Lotte: Alweer. (*nadrukkelijk*) Vlak voordat je naar huis gaat... ja?.. Gieten ze je hartstikke vol met koffie. Zodra je thuiskomt moet je draven naar de w.c. Wilt u me even helpen?

Floor: Dat mag ik niet doen.

Lotte: (*verbijsterd*) Wat vertelt u me nou?

Floor: (*beslist*) De mantelzorg is ingeschakeld. Vanaf nu mag ik geen medische handelingen meer verrichten.

Lotte: Welke idioot heeft dat verzonnen?

Floor: De minister van volksgezondheid, mevrouw Tepel.

Lotte: O. Mevrouw Tepel. Nou, die moet zelf eerst aan de tepel. Wordt ze misschien volwassen. Wie helpt me dan naar de w.c.? Ik moet zó nodig!

Floor: De sanitairhulp. Zij is ervoor opgeleid. Zij heeft de papieren.

Lotte: (*barst in lachen uit*) Haha! De toiletjuffrouw! Haha! Met haar schoteltje! Hahaha!

Floor: Zo leuk is dat ook niet, als je in een rolstoel zit.

Lotte: Weet u, wat het ergste is? Ik moet veel drinken van de dokter. Hahahaha!

Floor: (*horloge*) Het spijt me, maar ik moet gaan. Ik ben al twee minuten te laat.

Lotte: Ik ook. (*wiebelt zachtjes*) U heet Floor Nagtegaal, zei u?

Floor: (*gewichtig*) Ja. Ik ben vernoemd naar een beroemde Engelse verpleegster.

Lotte: Zij verpleegde gewonde soldaten aan het front. Zij offerde zich op. Alle dagen, alle nachten!

Floor: (*gewichtig*) Jaja! De leedie met de witte lamp!

Lotte: Precies. (*in perfect Engels*) The lady with the lamp. Ik hoop dat er bij u ook een lichtje gaat branden. Ooit. Zij werkte hard en cijferde zichzelf weg!

Floor: Moet zij weten. (*horloge*) Ik heb een vrij weekend.

Lotte: Ik heb een snert-weekend (*wiebelt*)

Floor: (*gedecideerd*) De thuisbezorging van een rolstoeler, daar staat vier minuten voor. Ik tel er al zeven (*horloge*). Nee, acht inmiddels!

Lotte: Dan kan er nog wel één minuutje bij ook!

Floor: Weet u wat? Ik zet er spoed bij. (*zoekt in papieren schrijft*)

Lotte: (*overbeleefd*) Op welke datum... schikt het u... dat ik kan plassen? Dan zet ik het in mijn agenda.

Floor: (*schrijvend*) Incontinent.

Lotte: Ik woon niet in Kontinent. Maar in Beetsterzwaag!

Floor: Hou nu eens op met dat hatelijke gedoe. Als ik u zou helpen... (*tergend langzaam*) Ik zeg als.... ik u zou helpen... Dan raak ik wel mijn baan kwijt! (*Kwast van rechts, sjokkend, wil links af*)

Lotte: (*trekt hem aan zijn mouw*) Meneer! (*Kwast kijkt onnozel om. Lotte trekt Kwast naar zich toe*) Meneer! Wilt u me even laten plassen? (*Kwast schrikt zich een ongeluk. Met een bloedgang links af*)

Floor: Wat is dit voor a-sociaal gedrag?

Kwast: (*van links. Smijt met een daverende klap een grote zinken emmer om de hoek van de deur naar binnen, verdwijnt links. Floor is met stomheid geslagen*)

Lotte: Dank u wel, meneer. (*Floor kruipt met haar hoofd in haar handen, valt voorover op de bank*)

Bep: (*om de hoek van de deur rechts*) Oehoe! Buurvrouw! Ben je al thuis?

Floor: (*overeind*) Nee!

Bep: (*van rechts binnen*) Natuurlijk ben je thuis, Lotte.

Lotte: En hoe! Kom verder!

Bep: Hoe is het hier?

Lotte: Hartstikke gezellig! Ik moet zo hoognodig plassen!

Bep: Zuster, help die arme ziel eens naar de w.c.!

Lotte: (*beschuldigend*) Ze mag me niet helpen! Ze doet het niet ook.

Bep: Wat een klootviool! Hangt er niks onder aan je stoel? Een pot.

Of een fles. Of een zak. (*onderzoekt*) Nee. Niks.

Floor: (*behulpzaam*) Daar staat een emmer.

Bep: (*tot Floor*) Zeg, ben jij helemaal van de pot gepleurd! Lotte, kom op! Ik weet waar je wezen moet. (*naar links met Lotte*)

Floor: (*houdt hen tegen*) Hola! Dat gaat zomaar niet! Daar heeft u de papieren niet voor!

Bep: Papieren genoeg daar! Hele rollen! (*af links met stoel. Lotte krimpend af links in stoel. Kwast van links, met duimstok. Meet kamer en meubilair. Noteert. Floor ruimt quasi netjes de kamer op, maar houdt Kwast zo scherp in de gaten, dat hij geen voet meer kan verzetten. Kwast trekt telkens de stoel weg, waarop Floor wil gaan zitten*)

Floor: (*wil rechts af*) Ik wil weg.

Kwast: (*verspert breeduit met duimstok de deur, bromt*) Dat kan niet. Ik mot hier meten. (*Floor gaat op de emmer zitten en wacht af*)

Bep: (*van links*) Ziezo. Die zit. (*zet de rolstoel opgevouwen in een hoek, achter meubilair. Kwast af rechts, met matenboekje*) Het goeie mens ontplofte zowat! (*tot Floor*) Wat doet u hier nog?

Floor: Ik moet u nog iets vragen.

Bep: (*gevat*) U breng ik niet naar de w.c., hoor!

Floor: (*rijst op uit de emmer*) Ik wou u vragen: komt u hier vaker?

Bep: Dagelijks. (*gewichtig*) Ik ben Elisabeth Eikelenboom van Zwaardenburg-Stein. Aangenaam.

Floor: (*niet onder de indruk*) Wilt u hier een oogje in het zeil houden?

Bep: Allicht! Beter een oog in het zeil, dan het zeil in je oog, zeg ik altijd maar. (*lacht om zichzelf*) Hahaha!

Floor: Ik moet nu echt gaan. U kunt mij bellen, als er iets bijzonders is.

Bep: Wat is uw telefoonnummer?

Floor: (*gehaast*) Dat staat in het telefoonboek.

Bep: Wat is uw naam?

Floor: Staat ook in het telefoonboek. Waar is mijn tas? (*hangt de emmer aan haar arm als een tas. Af rechts*)

Bep: (*vraagt zichzelf hardop af*) Is die effe bij de tijd! Nou weet ik nog niks. Affin, beter in het telefoonboek, dan in een emmer, zeg ik altijd maar. (*peinst, hoofdschuddend*) Nee, deze vind ik niet zo leuk. Ik snap hem zelf niet.

Kwast: (*van rechts, bromt*) O, ben je hier, vrouw Klep! Ik zoek je overal.

Bep: Mijn overall? Ik draag nooit een overall. Ik was bij mijn buurvrouw. Ze is pas uit het ziekenhuis. Ze kan niet lopen, met haar arm.

Kwast: *(bromt)* Ik kan ook niet lopen, met mijn arm. *(piepstem)* Wel met mijn... *(bromstem)* Wel met mijn been.

Bep: Ben je klaar met opmeten?

Kwast: *(bromt)* Nog niet helemaal. *(piept)* Zij liep... *(bromt)* Zij liep me steeds in de weg.

Bep: Maar we kunnen wel beginnen. *(af rechts. Kwast staat op zijn gemak uit het raam te kijken. Bep van rechts, met nachtkastje)* Waar blijf je nou?

Kwast: Ik kijk naar het schaatsen. *(af rechts. Bep plaatst het kastje tegen de linkerwand, verplaatst meubilair, kijkt uit het raam. Kwast rechts, met keukenstoel, bromt)* Waar moet die?

Bep: *(wijst rechts)* Daar. Leuk hé, die schaatsenrijders! *(Kwast zet stoel rechts voor het raam, gaat er zelf op zitten. Bep af links, en terug met half opgevouwen rolstoel)* Het wordt hier aardig vol! Gelukkig kan dit ding in elkaar. *(tobt met de stoel, praat door)* Het wordt hier wel gezellig!

Kwast: *(piept)* Veel te vol. *(bromt)* Veel te vol.

Bep: *(tobbend met stoel)* Snap jij nou... *(wurmt)* Snap jij dat? Het vriest al twee weken, dat het kraakt. Snap jij nou dat er nog geen Elfstedentocht is?

Kwast: *(bromt)* Overal liggen nog open wakken.

Bep: Heb jij wel eens dichte wakken gezien.

Kwast: *(bromt)* De hele sloot hier ligt vol wakken, zei ik.

Bep: Daar staat hij om bekend. Hij heet niet voor niks: De Wakkensloot! Zulk dik ijs! *(wijst)* Zoveel bruggen! Zoveel plekken om te klunen. En toch niet doen! Wie beslist er over, dat het niet doorgaat?

Kwast: *(piept)* Die Sakkema! *(bromt)* Die Sakkema! De voorzitter van het comité! Telkens heeft hij wat te zeuren! Telkens stelt hij het uit. *(piept)* Die zakkenwasser! *(bromt)* Die Zakkenwasser.

Bep: Hij zit in elkaar.

Kwast: Die Sakkema? O, gelukkig!

Bep: Die vouwstoel. Hier kan hij precies achter staan. *(frommelt hem achter meubilair)* En jij aan je werk. Ik betaal niet om uit het raam te kijken.

Kwast: *(bromt mopperig)* Je zal maar winterschilder wezen! Kun je niet eens het ijs op! Moet je werken. Blijft u nog hier, of ga je daar in de weg lopen?

Bep: Ik ga koffie zetten.

Kwast: *(bromt)* Het wordt tijd.

Bep: *(piept)* Het is net, of ik wat vergeet... Ik zou... *(loopt zoekend rond)*

Kwast: *(piept)* U zou... *(bromt)* U zou een stoel halen. Dat heb u al gedaan. Wie moet daarin?

Bep: Ik zou het niet weten? 't Is makkelijk als er bezoek komt. Hij neemt weinig plek in beslag.

Kwast: Of als ik het zat ben. Ook makkelijk!

Bep: *(gekweld)* Tóch mis ik iemand! *(slaat zich voor het hoofd)* Verdorie! Lotte zit nog op de w.c.! *(af links. Kwast kijkt haar hoofdschuddend na. Bep van links)* Ik had toch een rolstoel?

Kwast: *(bromt)* Daar staat-ie!

Bep: O ja.

Lotte: *(van links, steunend op bergstok met plaatjes, zich overal aan vastgrijpend)* Hebben jullie me niet gemist?

Bep: *(vrolijk)* Nee hoor, we hadden het veel te druk! Neem een stoel. *(Bep vouwt de stoel uit, praat gewoon door)* Ik was zo gewend, dat je er niet was... dat ik vergeten was, dat je... eh... dat je er wel was, maar dat je er nu niet was en waar je was, wist ik ook niet, want ik dacht, dat je in het ziekenhuis was. Waar was je? Snap je?

Lotte: Het is me helemaal duidelijk, Bep. Je was me vergeten. Ik heb een poosje op bed gelegen.

Bep: We hadden het ook zo druk, hé Kees?

Lotte: Is hier ene Kees? En zo ja, waartoe dient dit?

Bep: Dit is Kees Kwast, de winterschilder. Hij komt bij mij verven en behangen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto